

DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE
MERRYLANDS, 26.12.2012

Alfred Brežnik

Spoštovani: pater Valerijan in pater Darko, gospod veleposlanik dr. Milan Balažič in gospa Nina, cenjeni gostje, drage rojakinje in dragi rojaki.

Dovolite mi, da vam še enkrat zaželim vesele božične praznike, v novem letu 2013 pa vse dobro – obilo sreče, zdravja in medsebojne ljubezni.

In še čestitke za današnji državni praznik – Dan samostojnost in enotnosti Republike Slovenije!

Štefanovanje je več desetletna tradicija v naši slovenski skupnosti. Še vedno v prazničnem razpoloženju se na ta dan družimo in se v širšem družinskem in prijateljskem vzdušju skupaj veselimo tega največjega krščanskega dogodka – rojstva gospodovega. Je pa to tudi prilika, da malo pokramljamo, si med sabo izmenjamo naša doživetja v odhajajomčem letu in, da obudimo spomine iz preteklosti.

V letošnjem letu, junija meseca, smo obeležili polnoletnost, t.j. 21 let, naše samostojne države, Republike Slovenije. Danes pa praznujemo 22 let njenega rojstva, ki pa nam vsem v veselje sovпада z rojstvom sina božjega, bolj točno na dan Sv. Štefana. Ta rojstni dan, državni praznik, poimenovan *Dan samostojnosti in Enotnosti*, je za nas, slovensko diasporo – Slovence razseljene po vsem svetu, še posebej pomemben.

Pomemben je zato, ker smo tudi mi, skupaj z rojaki v domovini, takrat odločali o usodi in bodočnosti naše skupne domovine. To je bil eden izmed najbolj častnih trenutkov v naši narodni zgodovini. Takrat smo kot narod bili bolj enotni kot kdajkoli v zgodovini. Takrat smo si prvič v zgodovini sami priborili in si vzeli pravico ter plebiscitarno, 23. decembra 1990, z 88.5 odstotki na vprašanje o samostojni državi Sloveniji, odgovorili z DA. Svetu smo rekli: Dovolj je ... , hočemo svojo državo! Hočemo biti gospodarji na svoji zemlji – nič več in nič manj! Svet in še posebej Evropa so tej naši zahtevi in odločitvi prisluhnili in jo tudi resno vzeli. Plebiscit je bil nekakšen katalist, pobudnik končne odločitve, šest mesecev pozneje, v državnem zboru razglásene samostojne slovenske države.

In kako smo mi avstralski Slovenci pripomogli k tej odločitvi? Sigurno se še vsi dobro spomnite tistih časov naše skupne aktivnosti, pred in po plebiscitu. Predsednik prvega demokratično izvoljenega državnega zbora, dr. Bučar, nam je v pismu naslovljenemu naši skupnosti prosil, da bi čim prej zbrali kar se da podpisov naših rojakov, ki se strinjajo z dločitvijo o

samostojni slovenski državi. Žal, nam čas ni dopusčal, da bi vse te podpise pravočasno zbrali. Smo pa pravčasno zbrali in odposlali, 27 pisem naših organizacij, širom Avstralije, v podporo te odločitve. Predsenik zbora, dr. Bučar se nam je za to tudi zahvalil. In kot že rečeno, je Državni zbor, katerega takratni član je bil tudi naš veleposlanik, dr. Balažic, odločitev džavljanov in rojakov po svetu potrdil. Je pa tukaj treba poudariti, da je naša avstralsko-slovenska skupnost v celotnem obdobju osamosvajana in pri prizadevanjih za poznejše priznanje samostojne Slovenije s strani Avstralije, bila zelo angažirana. Kaj več o tem pomembnem zgodovinskem mejniku, prazniku dneva samostojnost in enotnosti, bomo še slišali v nagovoru gospoda veleposlanika.

Sta pa letos obelžitve vredni še dve obletnici. 16. januarja je minilo 20 let od kar je Avstralija priznala Slovenijo kot samostojno državo. Kot vemo je Avstralija, poleg Nove Zelandije, bila med prvima dvema prekomorskima državama, ki je priznala Slovenijo. Hvaležni smo naši novi domovini in njenim voditeljem, da so imeli posluš in prizadevanju naše skupnosti prisluhnili in ji s svojo odločitvijo ustregli! Druga pomembna obletnica pa je odprtje prvega predstavništva RS v Avstraliji, to je konzulata v Sydneyu. In sicer, 18. junija 1992, je vlada RS izdala odlok o odprtju Konzulata RS v Sydneyu, na čelu z mojo malenkostjo. Agrema avstralske vlade je bil pa sprejet 16. oktobra 1992. No, in kot vidite je minilo že 20 let od kar opravljam to službo. Kar lep kos življenja, če se tako izrazim. No, takrat sem bil še prilično mlad. Zdaj pa ti dodatni dve desetletji na svoji grbi že kar dobro občutim.

V glavnem vam želim sporočiti, kar za marsikoga tukaj danes ni nič novega, da sem aprila meseca uradno opozoril MZZ v Ljubljani, da sem dosegel 75 let starosti in, da bi se želel upokojiti in to do konca tega leta. Ministrstvo je vzelo to na znanje in zadeva je v teku. Moja razrešitev je v postopku in jo pričakujem v kratkem.

Vem, da vas zanima kdo me bo nasledil, kar za nekatere tudi ni več skrivnost, vendar bo to uradno objavljeno kakor hitro bo imenovanje potrjeno in agrema avstralske vlade sprejet.

Še naprej vam želim lep in prijeten dan! Stefkam in Štefanom pa čestitke za njihov praznik!